

[Pinholt.]

sukkede under de Skatteforhold, de har. Der er altsaa ikke rigtig god Overensstemmelse her mellem Ministeren og hans Meningsfælle.

Jeg skal ikke sige meget derom, men jeg tror dog, jeg kan sige saa meget, at der er en temmelig betydelig Forskel mellem det, vi drøftede i Gaar: gennem Statstilskud at sikre en Produktion en bestemt Pris for sin Vare, og saa at give Tilskud til Grundforbedringsarbejder, til Mergling, til Afvanding af Marsken ved Tønder og forskellige andre Ting for derigennem at ophjælpe Landets Produktionskraft.

Jeg skal ellers ikke følge den højtærede Minister i hans Forsøg paa at rejse en ny Diskussion i saa Henseende. Den højtærede Minister udtalte, at han kunde ikke se, at der var nogen Grund til, at man skulde forhøje Bidraget til de lokale Markforsøg, de skulde støttes paa samme Maade som alle andre Forsøg. Men jeg ved ikke af, at der er andre Forsøg end lokale Forsøg. Planteavlstudstillinger, Markvandring og lokale Demonstrationer er jo ikke Forsøg, har ikke noget med Forsøgsvæsen at gøre. Det er Demonstrationer, som man netop opretholder paa Grundlag af Forsøg og kun kan faa paa Grundlag af Forsøg, og det er ikke noget stort Beløb, det her drejer sig om. Men det egentlige Forsøgsarbejde er i Virkeligheden sat til Side her igennem, og det synes jeg er meget uheldigt, for det er det grundlæggende og det mest betydningsfulde.

Med Hensyn til Konsulenternes Stilling vil jeg sige, at den højtærede Minister maa jo ikke glemme, at Stillingerne som Statskonsulent i Husdyrbrug og Statskonsulent i Planteavl er nedlagt for Jyllands Vedkommende, og det er i Virkeligheden Fællesforeningernes Konsulenter, der her træder i Stedet, saa jeg synes i og for sig ikke, det var saa underligt, om man ønskede, der kunde blive Lejlighed til at sikre dem en noget bedre Stilling. Jeg er ganske enig i, at det er godt, man har ordnet det saaledes, at de mindre Foreninger, hvis de har Lyst og Raad til det, kan faa Halvdelen af, hvad deres Konsulentlønninger koster dem, og jeg har ikke noget imod, at man har sat en vis Grænse her.

Den højtærede Minister mente, at jeg

kunde let overse Virkningerne. Jeg tilstaa, at Ministeren bedømmer i saa Henseende Forholdet forkert: Det kunde jeg ikke, for hvis jeg let kunde have overset Virkningerne, saa vilde jeg have stillet Ændringsforslag. Derfor maa jeg sige, at jeg var glad ved, at den højtærede Minister lovede, at han skulde være at træffe i Forhandling med Foreningerne. Jeg synes dog, det havde været bedre, om Ministeren havde forhandlet med disse, forinden han traf den her foreslaede Ordning. Det er, mig bekendt, første Gang, at man fra Landbrugsministeriets Side har ordnet den Slags Ting uden i Forvejen at have forhandlet med Foreningerne. Det er noget nyt, men jeg synes ikke, det er noget ubetinget godt, og derfor haaber jeg, at det skal lykkes paa en eller anden Maade, inden denne Finanslov forlader Rigsdagen, at faa den højtærede Minister til at love, at han vil optage en Forhandling, hvorved man kan faa disse Smaating rettet; som i Virkeligheden betyder adskilligt for et godt og et sundt Arbejde i Landboforeningerne.

Landbrugsministeren (Bording): Jeg maa vist have været noget uheldig med at udtrykke mig før. Jeg takkede Venstre for dets Tilslutning til Forslaget, og naar jeg saa nu af den ærede Ordførers Udtalelser nærmest maa faa den Opfattelse, at man er ked af at faa denne Tak, ja, saa ved jeg ikke rigtig, hvordan jeg skal bære mig ad. Naar jeg specielt rettede en Tak overfor Venstre, var det, fordi jeg syntes, det var naturligt, det var min Pligt; efter at vi nu i tre Dage har hørt paa, hvor overordentlig vanskeligt det er at faa Venstre med til Tilskud, saa syntes jeg, det var i højeste Grad min Pligt, ikke alene et Ønske, jeg havde, men ogsaa min simple Pligt at takke det Parti, der har haft saa ondt ved at gaa med til Tilskud. At det er blevet miskendt, beklager jeg selvfølgelig, og havde jeg tænkt det, havde jeg naturligvis undladt at udtale noget saadant. Jeg kan imidlertid ikke se, at der er nogen Forskel paa Tilskud. For hvad er Tilskud? Tilskud, det er, at en betaler og en anden modtager, og i begge de her omhandlede Tilfælde er det Staten, Skatteyderne, der betaler, og det er Landbrugerne, der modtager. Det kan man ikke